

det vilde i Virkeligheden sige, at der vilde blive to Ligninger i Stedet for een. Jeg skal ikke rette nogen Behøjeelse overfor den højtærede Minister i saa Henseende, men jeg vil gerne henstille til det kommende Udvalg at tage dette Forhold op til Overvejelse, thi det forekommer mig, at naar man gennemfører en ny Skattelov, bør der være ensartede Opkrævningsbestemmelser for det hele Land, man bør ikke have særlige Bestemmelser for een Landsdel og andre Bestemmelser for en anden.

Til Slutning skal jeg sige nogle Ord om det Princip, jeg kunde ønske gennemført i den kommunale Beskatning. Det var mig for nogen Tid siden, da vi havde Aldersrenteloven til Behandling, ret mærkeligt at høre, hvorledes den historiske Udvikling var en Hindring for, at man kunde gaa over til et ganske nyt Princip. Man sagde den Gang, at nu havde vi gennem nogle og tredive Aar haft en Lov, som hvilede paa Forsørgelsesprincippet, og dette Spørgsmaal havde sin Historie, som man ikke kunde komme udenom. Det forekommer mig, at ogsaa Skattevæsenets Udvikling har sin Historie, som man ikke kan komme udenom. Forholdet er det, at Beskatningen paa fast Ejendom har udviklet sig meget forskelligt i Byerne og paa Landet, og her er mit principielle Standpunkt det, at hvis man endelig skal have noget nyt, hvis man ikke kan nøjes med en Forbedring af de gældende Bestemmelser, vilde jeg meget foretrække, at man i Stedet for en ny Lov fik to nye Love. Jeg synes, det er en meget betænkelig Sag at søge eet bestemt Skattegrundlag for saa vidt forskellige Forhold som Forholdene i Byerne og paa Landet. Jeg vilde, som sagt, foretrække, at man søgte at reformere den gældende Lov, men hvis man ikke er i Stand dertil, vilde jeg ønske, at man vilde gennemføre en Lov gældende for Landdistrikterne og en Lov gældende for Byerne. Thi ligesom man har oplevet en meget forskellig Udvikling af Skatteforholdene i Byerne og paa Landet, maa man være forberedt paa, at ogsaa i Fremtiden de økonomiske Forhold vil udvikle sig forskelligt det ene og det andet Sted. Udviklingen i Byernes Forhold kan meget vel bevirke, at det kunde være paa sin Plads at have to forskellige Skattelove.

**Formanden:** Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Tingets næste Møde holdes Fredag den 9. Januar Kl. 1 med følgende Dagsorden:

*Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om kommunale Ejendomsskatter.

Mødet hævet Kl. 3<sup>45</sup>.

62de Møde.

Fredag den 9. Januar Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

*Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om kommunale Ejendomsskatter.*

Forhandlingen genoptoges.

**Martin Hansen:** Ved Finanslovens første Behandling sluttede jeg med en Omtale af det bebudede Lovforslag om kommunal Grundskyld og udtalte Haabet om, at det, naar Forslaget en Gang blev fremsat, maatte lykkes gennem Forhandlinger at naa til et godt Resultat. Nu er Lovforslaget jo blevet fremsat; jeg skal dog ikke komme ind paa Enkelthederne i det, dem har mit Partis Ordfører omtalt, og jeg skal herom kun sige, at jeg i alt væsentligt kan tiltræde det, han har sagt, baade overfor det, han gav Tilslutning, og det, han kritiserede.

Det, jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger om, er særlig det Grundlag, som det foreslaas at udskrive den kommunale Skat paa. Mit Partis Ordfører konkluderede derhen, at Princippet var, at vi skulde tilstræbe at faa ligelig Skat paa al Jord i Forhold til dens Beskaffenhed og Beliggenhed, at Ejendomsskylden, som væsentlig bestaar af Bygningsværdien, men som ogsaa kan bestaa af andet og mere, skulde beskattes med en rin-

*Rettelse.*

Sp. 3352, L. 10 f. o.: „et Land, der er brudt sammen“, læs: et Land, hvor Guldolden var brudt sammen.